

žiwjenje Serbowstwu wo 20 lět prikrótsiwiš jeno na 30 lět hišće jeho traće postaja želniwje prajicy: Ein fleissiges, betriebsames, braves Volk wird dann zu Grabe gegangen sein, das ein und ein halb Jahrtausend unser Gast (tak!) war (Vossische Zeitung, August 1883). Naš jara měrnje sudžacy stawiznař K. A. Jenč je k tomu pristajił: Qui vivra, verra! A ja mam za to, zo je kóždeho swěrneho syna serbskeho (a to tež delnjoserbskeho) naroda swjata winowatosé za žiwjenje a wožiwjenje, tyée a kćéce swojeho naroda, do kotrehož je jeho Bóh po swojej woli stajił a kotryž ma tak khwalobne počinki, kaž samo wone němske nowiny připóznawaju, swěru po svojich mocach džělać, nic pak jón zacpěwać a jemu do rowa pomhać bywajo tak z jeho tótku (rowarjom) a katom. Přichod budže prawje a sprawnje sudzić skutki a njeskutki kóždeho!

Při tutym konjekturalnym wobličanju pruskich Serbow nastupuja tamni spisowaceljo drje wšelake puće, zo by so jim radziło požadane a witane woteběranje Serbow wo telko a telko tysac dušow za tak a tak krótki čas dopokazać, z wjetša pak slěduja při tym Andree-owe stopy, kiž je jim na poslednjeje stronje svojich „Wendische Wanderstudien“ najlěpši a pódlu najlózši puć pokazał takle wobličejo: Po officialnych datach pruskich ludličenjow ll. 1849 a 1861 bě so ličba Serbow wo 8989 dušow, po tajkim za 10 lět wo 7500 dušow ponižiła; dokelž pak so z toho časa Serbja hišće khwatnišo přeněmčeja (na kajke wašnje?), je jich wot l. 1861—71 zaso z najmjeńša 7500 do němskeho morja splunuło: tych wotéehń wot ličby 83443 ludličjenja l. 1861 a maš za l. 1871 jeno hišće 75943 a tak wotéahuj dale, doniž za nimale 90 lět žanych pruskich Serbow wjacy njezměješ! Wěsće je tajka statistika jara lohka, ale zo je wona njewědomstna hrajka a we svojich resultatach jara njewěsta a njedospoľna, drje tola kóždy spóznaje. Hišće džiwnišu praktiku we wobličanju smjerće cyłeho Serbowstwa ma dopisowař Barlinskeje „Vossische Zeitung“ l. 1883; wo tutej porěču nadrobnišo dale delkach při přirunanja cuzych resultatow z mojimi.

Ale tež ličjenja Serbow, kajkež maju so porjadnje při ludličenjach w saskim kralestwje, ćerpja pod njedostatkami z džěla